

Aquest hi anà immediatament per practicar-li les primeres cures. A partir d'aquell dia, anà a visitar-lo a diari.

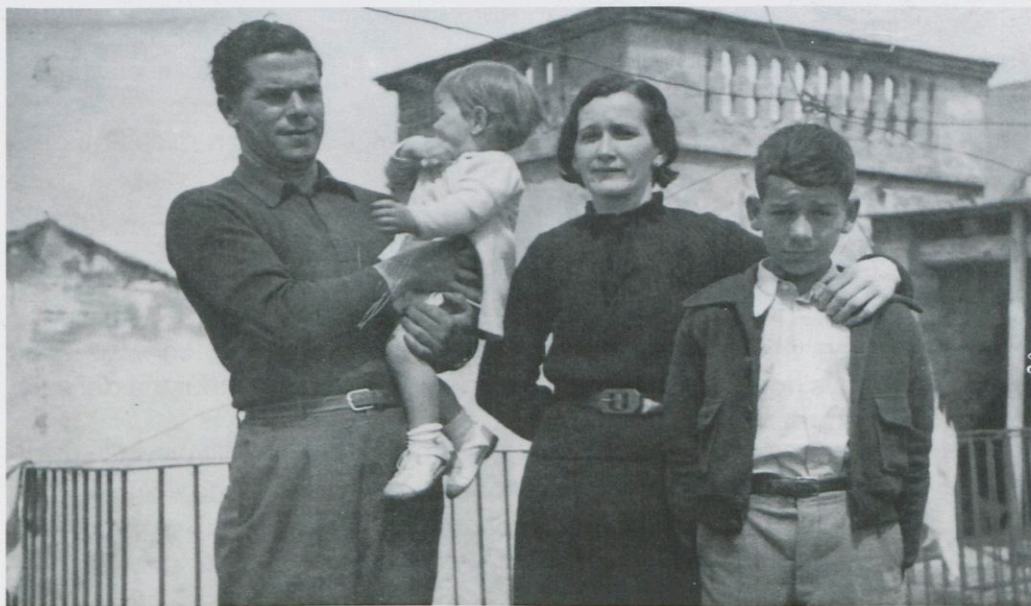
Arribats aquí, els records que encara serva la Francisca del que sap del seu pare donen un gran salt per ja situar-lo al nord, a Sant Sebastià, en la zona anomenada nacional.

No se sap com i quan exactament hi arribà. Deuria tenir la seva història que en Joan s'emportà a la tomba sense deixar-ne rastre.

El que sí sap la Francisca és que el seu pare es trobà a la ciutat donostiarra amb dos escalencs més: en Josep Sastre Berta «Pepe Gall» i en Joan Ballesta i Pujol «Joan Sabaret», ambdós flequers i botiguers.

Tota somrient, em diu la Francisca, ara ja una mica més relaxada que el seu pare, que era una bona persona però no home d'església, fou invitat per en Joan Ballesta, que ell sí que era catòlic practicant, a anar a missa els diumenges, puix a Sant Sebastià, que ja era zona nacional, el culte religiós no sols era permès, sinó propagat.

Hi accedí però amb una condició molt curiosa: que cada diumenge havien d'anar a una església diferent. —Això està fet, li respongué en Joan Ballesta—.

A la foto, d'esquerra a dreta, en Joan Callol, amb la seva filla Francisca als braços quan tenia un any; la seva dona, Lola Sastre Rodeja, i el fill del matrimoni, Josep-Maria, el qual anà a residir a Sant Feliu de Guíxols, on morí força jove, casat i emmainadat.